

χρόνου ἡ ὀνομασία τῶν δημοσίων ἔκεινων γραφέων μετέπεσεν εἰς τὸ νὰ σημαίνῃ τοὺς ἔτι καὶ σήμερον Συμβολαὶογράφους καλουμένους, ἀν καὶ μηδὲν στενογραφίας σημεῖον μεταχειρίζομένους.

Όλίγα ἔτη μετὰ τὸν Τύλλιον Τύρωνα, ὁ φιλόσοφος Σενέκας ἐτελειοποίησε τὴν Τυρωνικὴν Συμβολαιογραφίαν περὶ τὰ μέσα τῆς πρώτης μετὰ Χριστὸν ἔκατονταετηρίδος· ὃ δὲ Αὔστονις ἀναφέρει, ὅτι τοιαύτη ἦτον ἡ ταχύτης τῶν στενογράφων, οἵτινες ἀντέγραψον τοὺς κατὰ τὰς δημοσίους συνεδριάσεις τοῦ λαοῦ καὶ τῶν δικαστηρίων τῆς Ῥώμης ἐκφωνουμένους ὑπὸ τῶν ῥητόρων λόγους, ὡστε κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ, (ἥτοι περὶ τὰ τέλη τῆς τετάρτης μετὰ Χριστὸν ἔκατονταετηρίδος) πολλάκις πρὶν ἀκόμη ὁ ῥήτωρ καταβῇ ἀπὸ τοῦ θηματοῦ, οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους εἶχεν ἐκφωνήσει, ἢσαν ἥδη δημοσιευμένοι.

Ἡ χρῆσις τοῦ εἰδούς τούτου τῆς γραφῆς ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων καὶ κατὰ τὸν Μεσαιώνα ἔγινε κοινοτέρα εἰς πολλούς· πλῆθος στενογραφημένων χειρογράφων, ἀλληλοδιαδόχως ἀνακαλυπτομένων, εἴλικυς τὴν προσοχὴν, καὶ ἐντοχήλησεν ἐπὶ πολὺ ὅλους τοὺς ἀρχαιολόγους τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης, οἵτινες μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἥδυνθησαν μετὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους κόπους ν' ἀνακάλυψοι καὶ νὰ μεθερπηνεύσωσι τὰ λεγόμενα Τυρωνικὰ συμβολαιαῖα· ὁ Γάλλος Πέτρος Καρπεντίερνς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος ἐδημοσίευσε πρῶτος ἐν Ηαρισίοις κατὰ τὸ 1847 μεθοδικὴν ἐρμηνείαν τῶν Τυρωνικῶν συμβολαιῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Alphabetum explicandi methodus· ἀκολούθως δὲ κατέρθωσαν νὰ συντάξωσι καὶ Γραμματικὴν καὶ Λεξικὸν αὐτῶν, ἐκδοθέντα πρώτην φορὰν κατὰ τὸ 1817.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως καὶ καταλήψεως τῶν Τυρωνικῶν τούτων συμβολαιῶν ἐπήγασεν ἡ νεωτέρα στενογραφία, τὴν ὅποιαν πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν μεταχειρίζονται οἱ Ἀγγλοί, Γάλλοι καὶ Γερμανοί, διὰ ν' ἀντιγράψωσι τοὺς κατὰ τὰς δημοσίους συνεδριάσεις ἀπαγγελλομένους λόγους τῶν ἴδιων αὐτῶν ῥητόρων, ἀλλὰ τὰ σημεῖα τῆς νέας στενογραφίας διαφέρουσιν διλως διόλου τῶν Τυρωνικῶν συμβολαιῶν κατάτε τὸ

σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς μετ' ἀλλήλων συνδέσεως αὐτῶν· διότι τὰ μὲν τῶν Τυρωνικῶν συμβολαιῶν σημεῖα εἶναι ἀπλῶς ὅριζόντιοι γραμματικοί, μᾶλλον ἢ ἡ τον κεκλιμέναι καὶ ἑνούμεναι, ἢ διαπερώμεναι διὰ ἄλλων σημείων διαφόρων σχημάτων καὶ θέσεων· τὰ δὲ σημεῖα τῆς νεωτέρας στενογραφίας ἔχουσιν ὅμοιότητά τινα μὲ τὴν Ἀραβικὴν καὶ Περσικὴν γραφήν.

Δεν ἥθελε δὲ εἰσθαι ἔξω τοῦ προκειμένου νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὴν Ἕλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γλώσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ καταλήξεις τῶν λέξεων, πολλαπλασιαζόμεναι ἐπ' ἅπειρον διὰ τῶν γενῶν, τῶν πτώσεων, τῶν ἀριθμῶν, τῶν προσώπων, τῶν ἐγκλίσεων καὶ τῶν χρόνων, ἀπαιτοῦσιν ἅπειρον πλήθος δευτερεύοντων στενογραφικῶν σημείων πρὸς τροποποίησιν καὶ διασάριστην τῶν κυρίων σημείων τῆς ρίζης τῶν λέξεων, εἰς ταύτας, λέγομεν, τὰς γλώσσας ἡ στενογραφικὴ τέχνη οὐδέποτε δύναται νὰ φέασῃ εἰς τὸν θαμμὸν τῆς ταχύτητος καὶ ἀπλοποίησεως, εἰς τὸν ὅποιον προήχθη ἐπὶ τῶν ήμερῶν μας εἰς τὰς νεωτέρας γλώσσας, καὶ ἔξαιρέτως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Μέγα μέρος τῆς Γερμανίας κατεδύναστεντό ποτε ἐπὶ πολὺ ἀπὸ δικαστικήν τινα δύναμιν, τρομερώτεραν καὶ παρὰ αὐτὴν τὴν τῆς ιερᾶς ἐξετάσεως, ἥτις ἐμάστιζεν ἀπασχολούσην τὸν Εὐρώπην, καὶ πρὸ πάντων τὴν Ισπανίαν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο, τοῦ ὅποιου μόνη ἡ ἀνάμυνησις ἐμπνέει εἰσέτι φρίκην, ώνομάζετο Δικαστήριον τῶν ἐλευθερῶν Δικαστῶν, ἢ τῆς Οὐαιμικῆς Ἐταιρίας, ἢ Μυστικὸν Δικαστήριον τῆς Βετσφαλίας.

Μεγάλαι φιλονεικίαι διηγέρθησαν περὶ τοῦ, πόθεν ἔλαθον τὴν ἀρχὴν αὐτῶν αἱ διάφοροι αὖται ὀνομασίαι. — Ήμεῖς ἓδω θέλομεν ἀναφέρει μίαν μόνην ἀπὸ τὰς προτίθεμένας ἐτυμολογίας ἥτις, ἀν δῆλη βασιμωτέρχ ἵσως τῶν ἄλλων, μᾶς φύνεται τούλαχιστον ἀγγίνους. Κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην τὸ ὄνομα τοῦτο, Οὐαιμικὸς, παράγεται ἀπὸ τὰς λατινικὰς λέξεις Vae mihi, δηλαδὴ, οὐαὶ μοι, τὴν ὅποιαν ἐκφώνησιν καταλληλότατα ἥδυναντο νὰ προφέρωσιν ὅλοι οἱ ὑπόδικοι τοῦ τρομεροῦ τούτου δικαστηρίου.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΝΑΝΙΑΣ.

Η ἀκριβής, ἐποχὴ, καθ' ἦν τὸ Οὐκιμικὸν Δικαστήριον ἐσυστήθη, δὲν εἶναι θετικῶς ὡρισμένη. Κατὰ τὴν ἀξιοπιστοτέραν δύναμιν παράδωσιν ἐσυστήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ι. Η περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. αἰδονος ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Μεγάλου κατὰ προτροπὴν τοῦ Πάππα Λέοντος τοῦ Γ'. διὰ νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν πίστιν τοὺς τότε πρῶτον προσελθόντας εἰς τὴν Χριστιανὴν θρησκείαν Σάξονας. Ἐργον λοιπὸν τῶν Ἐλευθέρων Δικαστῶν ὑπῆρχε κατ' ἀρχὰς μόνον ἡ καταδίωξις καὶ ίκανοποίησις τῶν θρησκευτικῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' οὐτοις μετ' ὀλίγον ἐπεξέτειναν ἀπεριορίστως τὴν δικαστικὴν αὕτην ἀρμοδιότητα, καὶ ἀντεποιήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ καταδίκειν καὶ τιμωρεῖν παντὸς εἴδους πράξεις. Ως ὑπερτάτη καθέδρα τοῦ Οὐκιμικοῦ Δικαστηρίου ὑπῆρχε μικρὸν μέρος τῆς ἐπαρχίας, τὴν δύσιαν κατώκουν οἱ ἀρχαῖοι Σάξονες, ὄνομαζόμενον Βετσφαλία, καὶ τοῦτο μόνον ὠνομάζετο κυρίως Οὐαιμικὴν ἢ ἀλλ' ἐκ τοῦ κέντρου τούτου ὄρμωμενοι οἱ Ἐλεύθεροι Δικασταὶ ἐξέτειναν τὴν δικαιοδοσίαν αὕτην εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Γερμανίαν.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο συνέκειτο ἀπὸ ἕνα Πρύτανιν, ὃς εἰς

ἐθεωρεῖτο ὡς ὑπέρτατος ἀρχηγὸς, ἀπὸ ἐλευθέρους Κόμητας, οἵτινες προΐδρευον τῶν συνεδριάσεων, ἀπὸ Ἐλευθέρους Δικαστὰς, οἵτινες ἐξέδιδον τὰς ἀποφάσεις, ἀπὸ Κλητῆρας καὶ μεμυημένους, ἐκτελοῦντας τὰ ἔργα ἀξιωματικῶν, καὶ τέλος ἀπὸ Προσηλύτους, οἵτινες ἦσαν οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ φρικτοῦ τούτου Δικαστηρίου.

Η εἰς τὸ τάγμα παραδοχὴ τῶν προσηλύτων ἐτελεῖτο διὰ φρικώδους ἐθιμοταξίας· ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ τὴν μᾶλλον ἀκμάζουσαν ἐποχὴν τῆς Οὐκιμικῆς ἐταιρίας, ἦτοι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΕ'. αἰδονος, ὑπερέσσιν τὰς ἐκκατὸν χιλιάδες. — Οἱ μέλλων νὰ εἰσαχθῇ εἰς αὐτὴν ἀπητεῖτο αὐστηρῶς νὰ ἦναι αὐτόχθων Γερμανὸς, ἐπαγγέλματος ἐλευθέρου, χριστιανὸς, καὶ πρὸ πάντων νὰ παρουσιασθῇ καὶ συστηθῇ ὑπὸ δύο τούλαχιστον Ἐλευθέρων Δικαστῶν· οὗτος προγωρῶν ἀσκεπῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ γνωνητῶν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ προεδρεύοντος Ἐλευθέρου Κόμητος, ἔθετε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χειρα ἐφ' ἐνὸς γυμνοῦ ξίφους καὶ ἐνὸς βρόχου, καὶ εἰς ταύτην τὴν θέσιν ἐπρόφερε τὸν ἀκόλουθον δρόκον.

«Ορκέσσομαι ἐφ ὀνύματι τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅτι θέ-

λω βοηθήσει καὶ συμπράξει δραστηρίως εἰς πάντα τὰ ἀφορῶτα τὴν ‘*Ἄγιαν Οὐαὶ μικὴν Ἐταιρίαν*’, ὅτι θέλω ὑπερασπισθῆ πότερον κατὰ γνωμικῶν καὶ τέκνων, κατὰ πατέρος, μητρός καὶ ἄδειγῶν, ἀπέραντο πυρὸς καὶ ὕδατος, κατὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ ‘*Ἅλιον φωτιζομέρων*’, κατὰ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς δρόσου δροσιζομέρων, κατὰ πάντων τῶν μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅρτων, καὶ τέλος, ὅτι θέλω ἀγαρέρει εἰς τὴν ιερὰν ταύτην καθέδραν, ὑπὸ τὴν δοποὺα πεῖμαι πρηγῆς, πᾶν ὅτι συντείνει εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Αὐτοκρατορος, πᾶν ὅτι ἀληθὲς ἥθελορ γνωρίσει, ἢ ἀκούσει ὑπὸ ἀξιοπίστων ἀρθρώπων καὶ τὸ δόποιον νὰ ἥγαιναι ἀξιοπίστος, πᾶσαν πρᾶξιν δικάσιμον, ἢ ἀξιὰν συγχωρήσεως. ‘*Ορκίζομαι προστούτοις, ὅτι οὔτε ὁ ἔρως, οὔτε αἱ ὁδύραι, οὔτε ὁ χρυσός, οὔτε ὁ ἄργυρος, οὔτε οι τιμαλγεῖς Λίθοι θέλοντι μὲ παρασύρει εἰς τὸ νὰ παραβῶ τὴν τοιαύτην ὑπόσχεσίν μου, περὶ τῆς ὑποίας ἐγγυῆς διὰ τοῦ σώματος καὶ τῶν ὑπαρχόντων μουν ἐπὶ τέλοντας ὑπόσχομαι, ὅτι θέλω σέβεσθαι ταύτην τὴν ἐλευθέραν, καθέδραν, καὶ τοῦτο τὸ Δικαστήριον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, τὴν δοποὺα ὑπόσχεσίν μου θέλω τηρήσει καὶ ἐκπληρώσει σταθερῶς’ οὔτως εἴη μιού ὁ Θεός βοηθός καὶ τὸ ιερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».*

Ἀκολούθως διὰ προεδρεύοντος τοῦ Δικαστηρίου Ἐλεύθερος Κόμης ἐξεφώνει λόγον περὶ τῶν χρεῶν τῶν Ἐλευθέρων Δικαστῶν, ἀνεγνώσκετο πρὸς τὸν πραστήρυτον δικαστήριον τῆς Ἐταιρίας, καὶ ἐδίκχοκον τέλος αὐτὸν τὰ διάφορα συνθήματα, διὰ τῶν ὑποίων οἱ μεμυημένοι ἡδύναντο νὰ γνωρίσωσιν ἀλλήλους.

Ἄφοῦ διὰ προψήφιος ἐπρόσφερεν ἀπαξὴ τὸν ὅρκον, ἐχρεῶστε νὰ φυλλάξτη αὐτὸν μετὰ τῆς μεγαλητέρας αὐστηρότητος: διότι τὸ γνωμὸν ξίφος καὶ ὁ θρόχος δὲν ὑπῆρχαν ἐκεῖ, ως ἀπλὰ πάρεργα φύσεων, ἀλλ’ ἡσαν σύμβολα ἀφεύκτου θανάτου ἐν περιπτώσει παραβάσεως, τοῦ ὄρκου ζομένου. Διὰ θανάτου ἐτιμωρεῖτο ἀμέσως καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀπεριστεψίκη τινὸς τῶν μεμυημένων, ώς καὶ ἡ παραμικρὰ διὰ χειρονομίας, ἢ διὰ λόγου γνωστοποίησις εἰς τινὰ καταδίκον, τὸν δόποιον μεμυημένος ἐπεθύμει νὰ σώσῃ. Οὕτως εἰς τῶν μεμυημένων κατεδικάσθη εἰς θάνατον, μόνον διότι ἐψήθυρισε παρὰ τὸν δεῖπνον εἰς τὸ ὕδαινον τινὸς τῶν αὐτοῦ φίλον ἐπὶ τοῦ δόποιον τῆς κεφαλῆς ἐπεκρέματο ἡ Οὐαὶ μικὴν μάχαιρα, τὴν ἀκόλουθον ταύτην φράσιν. Ἄλλοι δέ τρῷοι τοις ἄρτον καλήτερον παραβάσι τὸν Ἑδρᾶν

Αἱ ποιναὶ, τῶν ὁποίων ἡ ἐλαχίστη συνίστατο εἰς τὸν διὰ τῆς μαχαίρας, ἡ τῆς ἀγχόνης θάνατον, ἡσαν ἀνάλογοι: πρὸς τὸν Οὐαὶ μικὸν θαθμὸν τοῦ ἐνέρχου καὶ ἐὰν μὲν ἦτον ἀπλοῦς προσήλυτος, ἀπηγχόνιζον αὐτὸν ἐπτάκις ὑψηλότερα παρὰ τὸν χυδαῖον κακοῦργον. Άλλ’ ὁ παραβάτης τοῦ κανονισμοῦ Κόμης, συλλαμβανόμενος παρὰ τῶν κλητήρων, καὶ περιτυλισσόμενος μαύρην σινδόνα, ἔξηπλοῦτο ἐπίστομα. Ακολούθως ἡνοιγον αὐτοῦ ὅπισθεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τομὴν ἀρκετὰ βαθεῖαν, ὃστε νὰ ἐκλάβωσιν ἐκεῖθεν τὴν γλῶσσαν, ἔπειτα ἐκρέμονται εἰς τὴν ἀγχόνην. Οἱ Ἐλεύθεροι Δικασταὶ ἡδύναντο νὰ συνεδριάσωσι πανταχοῦ, ἣτοι ἐντὸς οἰκιῶν, ἢ δασῶν, ἐν μπογείῳ, ἢ ἐν ὑπαίθρῳ· οἱ δὲ κλητήρες, ὠπλισμένοι διὰ θρόχων καὶ ἔγχειριδίων, ἐφόλαττον τὰ πέριξ τοῦ ιεροῦ Δικαστηρίου, φονεύοντες ἀμέσως ὅσους ἥθελον συλλάβει ἐπ’ αὐτοφώρῳ περιεργαζομένους.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐδίκαζε διττᾶς, δηλαδὴ ἡ ἐσυζήτησε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ κατηγορημένου κατ’ ἀντιμολίαν, ἡ κατεδίκασεν αὐτὸν ἐρήμην ἐπὶ μόνη τῇ έλασσε τῆς κατηγορίας. Οἵτε παρουσιάζετο καταμήνυσις ἐναντίον ἀτόμου ἀπό τινος τῶν ἐκαποντακισχιλίων μελῶν τῆς Οὐαὶ μικῆς Ἐταιρίας, εἰς τῶν κλητήρων, παρουσιάζόμενος πρὸς τὸν κατηγορούμενον, διέταττεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν Ἐλευθέρων Κριτῶν· τοιχοκολλῶν δὲ τὴν κλῆσιν διὰ τῆς αἰχμῆς ἐγγειοιδίου ἴδιαιτέρου τινὸς σχήματος εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ δυστυχοῦς κατηγορούμενου, ἐκήρυττε μεγαλοφόνως τὴν ἐντολὴν τὴν ὁπίσχαν ἐξετέλει, καὶ ἐλάχισταν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὸ ἐγγειοίδιον αὐτοῦ τμῆμα λίθου, ἢ ξύλου, ως ἐπιδοτήριον μαρτηροῦν, ὅτι ἐξετέλεσε τὸ χρέος αὐτοῦ. Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐπαναλαμβάνετο τρὶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸ τῆς ωρισμένης διὰ τὴν δίκην ἡμέρας.

Οἱ κατηγορούμενος, ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἡρωτάτη, καὶ εἶχε τὸ δικαίωμα ν’ ἀντικρούσῃ τὰς κατ’ αὐτοῦ κατηγορίας. Άλλ’ ὅτε κατεδίκασετο, ἡ συηθεστέρα ἀπόδειξις τοῦ τέλοντος τῆς δίκης ὑπῆρχε τὸ νὰ συντρίβωσι τράχηδον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς κλητῆρας, οἵτινες παρευθὺς ἀπηγχόνιζον αὐτὸν ἐὰν δὲ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν παρουσιάζετο, κατεδίκαζον αὐτὸν θασιζόμενοι εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ καταμηνύοντος, καὶ ἡ συνοπτικὴ αὕτη διαδικασία ἦτον ἡ μᾶλλον ἐν χρήσει. Οσάκις δύο τῶν Ἐλευθέρων Κριτῶν παρουσιάζοντο διμοῦ ως κατήγοροι τινος, ἢ ὅσακις τὰ ἐπ-

αύτοφώρω ἐγκλήματα ἑβεβαιοῦντο παρά τινος τῶν προσηλύτων, ἀθεωρεῖτο περιττὴ ἡ κλῆσις τοῦ κατηγορουμένου· ἡ δὲ ἀνάκρισις ἐγίνετο ἕρημην, καὶ ἡ καταδίκη αὐτοῦ ἀπεφασίζετο χωρὶς οὗτος νὰ δύναται κανὸν νὰ ὑποπτευθῇ τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον· ἡ δὲ διαταγὴ ἡ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως παρεδίδετο εἰς δύο τῶν γεωτέρων προσηλύτων τῆς περιφερείας τοῦ Δικαστηρίου, οἵτινες καταδιώκοντες εὑθὺς τὸ εἰς αὐτοὺς παραδόθεν θύμα, καὶ συλλαμβάνοντες διὰ τῆς βίας, ἡ τῆς ἀπάτης, θίανάτονον διὰ τοῦ ξίφους, ἡ ὅπως ἄλλως ἦδύναντο. Ματαιώς δὲ ὁ δυστυχὴς κατάθικος ἐπεκάλεστο κραυγάζων Βοήθεικ· διότι ἔκκυτος, θεωρῶν τὸ Οὐαιμικὸν ἐγχειρίδιον, τοῦ ὄποίου τὸ σχῆμα ἦτον εἰς πάντας γνωστὸν, ἔμενεν ἀκίνητος, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρὸ δόφιθαλμῶν εἰκονογραφίᾳ ήμῶν· ἐπειδὴ ἡ μικροτέρα ἐπέμβασις πρὸς ὑπεράσπισίν τινος καταδικασθέντος ὑπὸ τῆς Οὐαιμικῆς Ἐταιρίας ἀθεωρεῖτο ως ἐγκλημα τιμωρούμενον διὰ θανάτου.

Οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Οὐαιμικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐκρέμουν τὰ θύματα αὐτῶν εἰς τὰς συνήθεις ἄγγόντας, διὰ νὰ μὴν συγχέωνται αἱ πράξεις αὐτῶν πρὸς τὰς τῶν συνήθων δικαστηρίων· πρὸς ἔνδειξιν δὲ τῆς διακρίσεως ταύτης ἄφιγον πάντοτε καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ φονευθέντος, τοῦ ὄποίου οὐ νεκρὸς ἔμενε διὰ τοῦτο ἄταφος. Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ Οὐαιμικὴ αὕτη Ἐταιρία, ὑπερασπιζομένη ὑπὸ τῆς ὄποιας ἐνέπνευσεν φρίκης, διετηρήθη ἴσχυροτάτη ἐπὶ πολλούς αἰώνας.

Ἐπὶ τέλους Γερμανικαὶ τινες πόλεις, μὴ δυνάμεναι πλέον νὰ ὑποφέρωσαν τὰς Ἑδελυράδας πράξεις καὶ καταγράψεις τοῦ τάγματος τούτου, ἐπηγμάτισαν ἀντίθετον Ἐταιρίαν κατὰ τῶν λεγομένων Ἐλευθέρων Δικαστῶν, ἀντιτάξανται κατὰ τῆς Οὐαιμικῆς Ἐταιρίας τὰ ἴδια αὐτῆς ὅπλα, τὴν ἀγγόνην δηλαδὴ καὶ τὴν μάχαιραν. Ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν τὴν σύστασιν τοῦ Οὐαιμικοῦ Δικαστηρίου, καὶ ὑπερασπίσθησαν αὐτὸν ἐπὶ πολὺ, καταστήσαντες αὐτὸν τὸ ἴσχυρότερον καὶ δραστηριότερον στόριγμα τῆς ἴδιας αὐτῶν δυνάμεως, ἣρχισαν νὰ φριδώνται τὴν φρικώδη ἐκτασιν καὶ δύναμιν, τὴν δοπίαν εἴχεν ἀποκτήσει ἡ Οὐαιμικὴ Ἐταιρία, ἥτις ἀντὶ ὑπηκόου ἐπηπέλει νὰ καταστεθῇ κυρίαρχος αὐτῶν· θίεν ἀπεφάσισαν τὴν αὐτῆς καταστροφήν. Ἐκτὸς τούτων καὶ αὐτὴ προσέτι ἡ Ἐταιρία εἴχε μεταβάλλει χαρακτῆρα· διότι ἀφ' ὅτου Ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς Κολωνίας ἐίχε προσχὼν εἰς τὸν Καθολικὸν τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἐταιρί-

ας, ἔκτοτε τὸ Δικαστήριον τοῦτο, καταντῆσαν θεθμηδὸν μόνον θρησκευτικὸν, ἀπώλεσεν ἔνεκα τούτου μέγα μέρος τῆς ἴδιας αὐτοῦ δυνάμεως. Τοιουτοτρόπως διάφοραι αιτίαι ὑπέσκαπτον τὰ θεμέλια τῆς Οὐαιμικῆς Ἐταιρίας μέχρις οὗ ἡ πρόδος τοῦ πολιτισμοῦ ἐπέφερε κατ' αὐτῆς τὰς καιριωτέρας προσβολὰς κατὰ τὸν ΙΖ'. αἰώνα· μολαταῦτα διοργανισμὸς αὐτῆς ὑπῆρχε τόσον ἴσχυρὸς, ὡς ἡ παντελής αὐτοῦ καταστροφὴ μόλις μετὰ μεγίστης θραδύτητος ἥδυνθήτη νὰ ἐνεργηθῇ· διότι ἀκόμη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰώνος οἱ λεγόμενοι ἐλεύθεροι Δικασταὶ, διατηροῦντες μὲν πάντοτε τὸ σοφαρὸν αὐτῶν ὄνομα, στερημένοι δῆμος τῆς ἀρχαίας αὐτῶν δυνάμεως, συνηθροίζοντο καὶ ἀνεγίνωσκον τὸν ἀρχαῖον κανονισμὸν τῆς Οὐαιμικῆς Ἐταιρίας· ἀλλὰ τέλος πάντων δραστηρία μέτρως ἐξηράντησαν μέχρι ὄνοματος τὴν καταχθόνιον πάντην Ἐταιρίαν, τὴν ὥριν καὶ τὰ ὄνειδος τῆς Γερμανίας.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ.

Η

Τρῶμαι καὶ τοὐθεσταὶ, ὃι ὡρ δύναται τις τὰ ἄνηστη ἐπὶ τῆς γῆς εὐαιρέστως, ἐρτίμως καὶ εὐτυχῶς.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθ. 2.)

ΙΓ'. Λει. Αἱ προσπαθῆ ἔκαστος ν' ἀποκτήσῃ τελειότητά τινα εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάγγελμα· διότι τὸ τέλειον τιμῆται παρὰ πάντων, καὶ τοσοῦτον, ὡστε οὐδέτε, ὅσον πλούσιος καὶ ἀν ἦναι, δύναται νὰ ἀγοράσῃ αὐτό.

ΙΔ'. Νόμιζε ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ χείρισον τῶν ἐπαγγελμάτων εἶναι τὸ γρῖδεν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ ὅτι δέν ὑπάρχει ζωὴ ἀηδεστέρα, παρὰ τὸ νὰ ζῷμεν τρυφῶντες, καὶ πρὸς διασκέδασιν ἀδικιόπως ἀλλήλους ἐπισκεπτόμενοι· διότι ὅστις εἴναι πάντοτε ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν ἄλλων, καὶ οὐδέποτε ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν ἔκυτον, οὗτος δὲν εἴναι, εἰμὴ κατ' ἐπιφάνειαν ἐλεύθερος, προγματικῶς δὲ δούλος.

ΙΕ'. Άν τόχης νὰ ἔσαι σρχτιωτικὸς, ἡ πολιτικὸς ἀρχηγὸς, ἔχει κατὰ νοῦν, ὅτι ὁ προσηκόντως ἐκπληρῶν τὰ ἔκυτον καθήκοντα ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ γίνηται παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ μᾶλλον νὰ πράτηῃ, ἢ νὰ λέγῃ.

ΙΓ'. Έὰν τὸ ἐπάγγελμάσου δέν ἔχῃ τινὰ πρὸς τὴν παιδείαν σχέσιν, ἀγάπα τούλαχιστον τοὺς γραμματισμένους, καὶ ἀν δὲν ἔσαι πεπαιδευμένος, σέσου ἐκένους, οἵτινες εἴναι.

ΙΖ'. Εὰν ἔσαι εὐπροσήγορος καὶ γλυκὺς εἰς τὰς συνα-